

## **СЕРНИКИ У ВЕЛИКІЙ ВІТЧИЗНЯНІЙ ВІЙНІ**

На початку 1918 р. владу в селі захопив більшовицький ревком, який очолив Полюхович А.В. (Левшай). Однак наприкінці лютого влада переходить до рук німецької військової адміністрації, яка обрала старостою німця-колоніста з с. Олександрово Грензінкера, який був убитий у перестрілці зразу ж восени. В квітні 1920 р. в село вступають польські війська. Наш край опиняється до 1939 р. в складі Речі Посполитої. В ході аграрної реформи значна частина селян одержала землю, деякі заснували власні хутори. В селі працювала п'ятирічна польська школа для всіх дітей.

З початком другої світової війни наш край опиняється у складі Радянської України, однак з перших днів радянсько-німецької війни опиняється у фашистській окупації. Починаючи з серпня 1942 р. загарбники здійснюють декілька масових розстрілів євреїв (тільки в урочищі Шумінь – 800 чол.). Багато серничан влилися в радянські партизанські загони ім. Ворошилова, ім. Суворова, з'єднання Федорова, які влаштували свої бази на території Білорусії ( в селах Галушкевичах, Мідашкевичах, Приболювачах. В навколишніх лісах діяли групи ОУН-УПА. Із жителів села була створена група радянського підпілля, яку очолив Степан Сильвестрович Полюхович (лютий 1943 р.). В березні 1943 р. вона влилась в один із загонів з'єднання В. Бегми.

Наприкінці 1944 р. село було звільнене від фашистів, зазнавши в ці ж дні нальоту німецької авіації. Водночас зусиллями радянських військових почалась мобілізація на фронт. Частина новобранців серничан загинула або була покалічена ще на залізничній станції Томашгород, де був розбомблений залізничний ешелон. Із 187 мобілізованих односельчан не повернулися із фронтів 99 чоловік.

В складній та суперечливій ситуації почалась побудова зруйнованого села. Вона співпала у часі з колективізацією та антирадянським опором збройних груп ОУН-УПА. Колективізація здійснювалася тими ж методами, що і в Східній Україні наприкінці 20-х років (примусовий запис, залякування, непосильний податок, переселення з хуторів. На 1950 р. основна маса селян стала працівниками колгоспу “Більшовик”. Тільки в половині 50-х років органам НКВС вдалось ліквідувати групу ОУН-УПА під керівництвом Диковицького-Громила. Історія післявоєнного 50-річчя с. Серник віддзеркалює основні історичні періоди всієї держави – СРСР, а з 1991 р. – незалежної України.